

[Forsvarsministeren.]

pege på den situation, der faktisk er anerkendt, også i de fredsforhandlinger, der finder sted, og dér er situationen som meget kort af mig beskrevet.

Må jeg sige til hr. Kurt Brauer, at der altså ingen indbygget modsigelse er imellem de to citater. Sagen er i al sin enkelhed den, at hvis jeg går sammen med et par andre mennesker om at klare en eller anden sag i fællesskab, så har vi en forpligtelse over for hinanden, fordi vi har taget hinanden i hånden for at klare en bestemt ting. NATO-alliancen bygger på opfattelsen af, at vi i fællesskab kan hjælpe hinanden i en bestemt situation, og det betyder jo altså, at vi er i den situation, at vi skal hjælpes udefra. Man kan da ikke være bekendt at skrue sin egen mulighed for indsats ned uden at have en sådan drøftelse med dem, man i øvrigt står sammen med. Men der er ikke tale om, at der skal ske flertalsbeslutning eller noget i den retning. Som bekendt er der veto inden for alliancen, som det også blev sagt.

Må jeg sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at jeg tror, en nærmere drøftelse af det problem, som blev rejst også i forbindelse med det eksakte tal for 1977-78, vil kunne afklare mange af de problemer, som i øvrigt er rejst i forbindelse med materielanskaffelserne. Jeg tror, at udvalgsarbejdet vil være i stand til at klare dette af. Jeg er stadig væk af den opfattelse, der er givet udtryk for både i bemærkninger og fremsættelsestalen, at det kan holdes inden for den ramme, der køres med i dag.

(Kort bemærkning).

**Ib Nørlund (DKP):**

Vil ministeren benægte, at motiveringen ved fremsættelsen af dette forslag lyder sådan: „Ligesom vi forventer, at vore partnere i alliancen lever op til de forpligtelser, der følger af dette medlemskab, vil de naturligvis forvente, at vi selv gør det. . .“, altså en henvisning til NATO-forpligtelser som begrundelse for dette lovforslag, og at statsministeren gjorde det samme forleden dag, og at alle de, der ellers stemmer for her i dag, også henviser til disse forpligtelser?

(Kort bemærkning).

**Kurt Brauer (SF):**

En skønne dag skal sagen vel have en

ende. Det kan være, det bliver i dag, fredag, at vi bliver færdig med førstebehandlingen. Jeg vælger at opfatte ministerens svar som en påstand om, at vi ikke i denne sag har været nødsaget eller forpligtet til i vore overvejelser at medinddrage råd og henstillinger fra vore partnere i alliancen. De forpligtelser, som ministeren påpeger, er alene af moralsk karakter og altså af politisk karakter, politisk-moralsk karakter, hvorledes det nu skal formuleres. De er alene af en sådan karakter, og det er helt op til den danske befolkning selv at vælge sine veje til opfyldelsen af alliancens charter.

Således vælger jeg at forstå ministeren, og jeg håber, at historien vil give ministeren ret. Det er klart, at efter sagens karakter bliver der jo ikke foretaget undersøgelser af den slags ting, og der bliver ikke åbenhed om, hvorledes beslutningerne er blevet truffet, og hvorledes forhandlinger og underretninger er foregået. Jeg vil meget håbe, fordi jeg synes om ministeren, at historikerne vil bevise, at han har ret i den påstand, at der alene er tale om en politisk vurdering, som det er op til dette folketing at foretage.

**Erhard Jakobsen (CD):**

Selv om nu folketinget på dette tidspunkt er tyndt besat, så synes jeg, det klart skal lyde til ministeren, at der jo slet ikke er tvivl om, at hos det store flertal i dette folketing er der da ingen tvivl om, hvilke forpligtelser vi har over for vore allierede. At de på den anden side ikke kan tvinge os til noget som helst, det er da ganske klart. Hvorfor i alverden har vi gennem disse mange år haft den kontakt med de allierede, hvis ikke det var, fordi vi i situationer, hvor der står alvorlige ting på spil, da naturligvis snakker med de andre? Man laver ikke en alliance for hele tiden at stå på sit eget standpunkt, man laver den bl. a. for at imødekomme de andre i en række henseender, også så langt man overhovedet kan. Jeg har naturligvis med tilfredshed konstateret, at ministeren ikke søger at finde undskyldninger for en sådan fremgangsmåde, for den er helt naturlig for alle os, der lægger ryg til den politik, som ligger bag ved vor tilslutning til NATO.

Det var det ene, jeg gerne ville sige. Og så vil jeg i øvrigt komplimentere ministeren med, at Danmarks holdning har været rela-